

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенко Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4 частини четвертої, пункту 10 частини шостої статті 12, частин третьої, четвертої статті 257, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
1 вересня 2021 року
№ 113-1(І)/2021

Справа № 3-115/2021(262/21)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Філюка Петра Годосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенко Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4 частини четвертої, пункту 10 частини шостої статті 12, частин третьої, четвертої статті 257, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Ващенко С.Є. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 8, частинам першій, другій статті 57, частині першій, другому реченню частини другої статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положення пунктів 2, 4 частини четвертої, пункту 10 частини шостої статті 12, частин третьої, четвертої статті 257, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з оспорюваними положеннями Кодексу:

– виключно за правилами загального позовного провадження розглядаються справи у спорах:

„2) щодо оскарження рішень, дій та бездіяльності суб'єкта владних повноважень, якщо позивачем також заявлено вимоги про відшкодування шкоди, заподіяної такими рішеннями, діями чи бездіяльністю, у сумі, що перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“;

„4) щодо оскарження рішення суб'єкта владних повноважень, на підставі якого ним може бути заявлено вимогу про стягнення грошових коштів у сумі, що перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“ (пункти 2, 4 частини четвертої статті 12);

– для цілей Кодексу справами незначної складності є справи, щодо:

„10) інші справи, у яких суд дійде висновку про їх незначну складність, за винятком справ, які не можуть бути розглянуті за правилами спрощеного позовного провадження“ (пункт 10 частини шостої статті 12);

– „3. При вирішенні питання про розгляд справи за правилами спрощеного або загального позовного провадження суд враховує:

- 1) значення справи для сторін;
- 2) обраний позивачем спосіб захисту;
- 3) категорію та складність справи;

4) обсяг та характер доказів у справі, в тому числі чи потрібно у справі призначати експертизу, викликати свідків тощо;

5) кількість сторін та інших учасників справи;

6) чи становить розгляд справи значний суспільний інтерес;

7) думку сторін щодо необхідності розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження“ (частина третя статті 257);

– „4. За правилами спрощеного позовного провадження не можуть бути розглянуті справи у спорах:

1) щодо оскарження нормативно-правових актів, за винятком випадків, визначених цим Кодексом;

2) щодо оскарження рішень, дій та бездіяльності суб'єкта владних повноважень, якщо позивачем також заявлено вимоги про відшкодування шкоди, заподіяної такими рішеннями, діями чи бездіяльністю, у сумі, що перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

3) про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з мотивів суспільної необхідності;

4) щодо оскарження рішення суб'єкта владних повноважень, на підставі якого ним може бути заявлено вимогу про стягнення грошових коштів у сумі, що перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“ (частина четверта статті 257);

– не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження (крім справ, які відповідно до Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), крім випадків, якщо:

„а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики“;

„в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу“;

„г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково“ (підпункти „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328).

Автор клопотання вказує, що положення пунктів 2, 4 частини четвертої, пункту 10 частини шостої статті 12, частин третьої, четвертої статті 257, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу „а) недоступні і нечіткі, щоб однозначно оцінити свою поведінку при зверненні до суду та передбачити усі належні процедури судового розгляду справи; б) не забезпечують єдиного правозастосування при вирішенні питання, за якими правилами підлягає розгляду визначена у пункті 1 частини шостої статті 12 Кодексу категорія справ – загального чи спрощеного позовного провадження; в) не забезпечують захисту від свавільного втручання у право на доступ до суду взагалі та до касаційного суду зокрема, на реалізацію якого я очікувано сподівався, у тому числі виходячи з приписів пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і

вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, Ващенко С.Є. не навів аргументів щодо їх неконституційності, а лише висловив незгоду із законодавчим регулюванням питання щодо касаційного оскарження судових рішень та застосуванням Верховним Судом оспорюваних положень Кодексу у його справі, пославшись на положення частин першої, другої статті 8, частин першої, другої статті 57, частину першу, друге речення частини другої статті 64, пункт 8 частини другої статті 129 Конституції України, оспорювані положення Кодексу, Доповідь „Верховенство права“ Європейської Комісії „За демократію через право“ (Венеційської Комісії), схвалену на 86-му пленарному засіданні 25–26 березня 2011 року, рішення Європейського суду з прав людини та юридичні позиції Конституційного Суду України, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенко Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4

частини четвертої, пункту 10 частини шостої статті 12, частин третьої, четвертої статті 257, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**